

אֶבְרֶם בַּמֵּא דְּמָלִיל עַמִּיה
יְיָ נָאֹל עַמִּיה לֹוט,
נָאֹרֶם, בֶּרֶשׁבָּעָן נְקָמֵשׁ
שְׁנִין, בְּמַפְקִיה מְחָנוֹ:
כָּל־רְכוּשֵׁם אֲשֶׁר רָכְשָׂו וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשָׂו בְּחָרוֹן נִיצָּאוּ לְלַכְתָּא אֶרְצָה
אֱקוֹתָה, וַיְהִי כָּל קְנִינָהוּ דָּקָנוֹ, וַיְהִי נְפָשָׁתָא דְּשֻׁעְבִּידָו לְאוֹרִיתָא בְּחָרוֹן, וַיְפַגּוּ, לְפִיגּוֹל לְאָרְעָא דְּקָנוֹן.

(ה) אשר עשו בחרון, שהכניס¹⁴ תחת כנפי השכינה, אברם רשי¹⁵
 מגיר את האנשים, ושרה מגירת הנשים, ומעליהם עליהם הכתוב
 كانوا שעוזם. ופשטו של מקרא עבדים ושפחות שקנו להם,
 כמו: עשה את כל הבהיר זהה (להלן לא), וישראל עשו חיל
(במדבר כח יח), לשון קונה וכונס.
 14 ב"ד לט. יד.

(ה) רוכושים. מקנה, וכן כי היה רוכושים רב (יג ו). ואת הנפש. ר'אב"ע
 עבדים ילידי בית, או עשו כמו קנו, וכן עשה לי את החיל הזה
(דבר' ח יז). ו"א³ הנפשות שהורות האמת לעבור את השם.
 וטעם ויצאו ללכת, אל המקום אשר אמר השם.
 3 ע"י רשי".

כי באבותם אותך תרבה טובתם, כמו שנאמר בדבר יוסף ויברך ר'יך
 ה' את בית המצרי בגדל יוסף (לט ה) ונאמר ביעקב אבינו נחשת¹⁶
 וירכני ה' בגלאך (לט צ). ומקלך א/or, בקהל לא אמר לשון
 רבים, כי מעתים היו¹⁷ המקללים אותו ומקשי רעהו. ונברכו בך
 כל משפחות, כל המשפחות שתגור בתוכן כמו ארץ כנען, ואיז
 פלשות ואיז מצרים, אשלח בהם ברכה מיום שתגור בינויהם
 לזכותך כדי שיאבחן וינשואו.

(ד) וילך אברם, ובא לו עד חרן והניח שם אביו ובא לו לאיז
 כנען, כאשר דבר אליו ה', שלא שאל ולא נסה אלא האמין בו
 שיקיים לו מה שאמור לו. בצתתו מחרן והניח אביו שם אולי
 נתעכט עמו שם ימים לפתוחו, אויל יילך עמו ולא רצה והניחו
 ויצא. והיה בן שבעים וחמש בצתתו מחרן.

(ה) ויה... ואת לוט בן אחיו, כי היה נשמע אליו והניח זקנו
 והלך לו עם אברם. אשר רכשו, והוא לוט, והררוש כולל כסף
 וזהב ושאר המטללים. וייה, עשו, כמו⁷ עשה לי את החיל הזה
(דברים ח יז) ודעת אונקלוס על אותן האנשים שהחזרים לאמונה
 תוכה היא אמונה אברם אבינו, כי לוט היה מאומנו לפיקד
 נתחבר עמו והוא גם בן קורא לאנשים ומראה להם טעם
 שיאמין בה, ויעבדו אותו לבדו ולא האלים לפיקד אמר אשר עשו
 עשו ולא אשר עשה. ורודל⁸ דרשו אשר עשו על אברם ושרוי הורא
 מגיר את האנשים ושרה מגירת הנשים. אשר עשו כמו: אשר
 עשה את משה ואת אהרן (שם"א יב ו) שגדלים ולימדים. ויצאו
 ללכת, כולם היה לבם נכון ללכת הארץ כנען עם אברם וכן עשו.
 6 בכ"י מ' ו'': הי'. 7 וכן בספר השרשים (עשה).

(ה) ויצאו ללכת הארץ כנען. שהיתה מפורסמת עצם לארץ ספרנו
 מוכנת להתבוננות ולעבודת האל יתברך. ויבאו ארץ כנען³. לא
 כנען יציאת תרח "ללכת הארץ כנען" (יא לא) שלא בא אלא עד
 חרן.

3 ג' מלים אלו השורות לעיל ביציאתו של תרח.

רש"ג (ה) ואת הנפש אשר עשו, ואת הנפשות אשר רוכושים בחרון.

רמב"ן והנה זאת הפרשה לא באלה כל העניין, כי מה טעם שייאמר לו
 הקב"ה עוזב ארץ ואיטיבה עמק טובה שלא היתה כמותו
 בעולם, מבלי שיקדים שהיה אברם עוזב אליהם או צדיק תמים,
 או שייאמר טעם לעזיבת הארץ שיהיה בהליך לו לפני (להלן יי א)
 קרבת אליהם, וממנה הכתוב לאמר בדור³ ובשלמה¹⁴, וכענין
 ותשמע בקולי ואיטיבה עמק כאשר בדור³ ובשלמה¹⁴. ואילו
 התורה כולה, אם בחוקות תכלו (ירקאו כו ג), אם שמע חשמע
 בקהל ה' אלהיך (דברים כח א). וביצחק אמר בעבור אברם עבדי
 (להלן כו כד), אבל להבטיחו בעבור יציאת הארץ אין בו טעם.
 אבל הטעם מפנין שעשו אנשי אור כסדרם עמו רעות רבות על
 אמוניתו בקהל ה', והוא ברוח מהם לכלת הארץ כנען ונחעכבר
 בחרון, אמר לו לעזוב גם אלו ולעשות כאשר חשב מתחילה
 שתהיה עבודתו לו וקריאת בני האדם לשם ה' בארץ הנכhardt,
 ושם יגדל שמו מבזין ומקלימים אותו. ושםו אותו בדור או בכבשין
 כסדרים שהוא מבזין ומקלימים אותו. ושםו אותו בדור יאריך¹⁵. וזה טעם
 האש. ואילו שיברך מברכיו ואם ייחיד מקללו יואריך¹⁵. וההפרשה
 ולפרש העניין שהיה בין ובירן הقدسים באמונה, כאשר קצחה
 בעניין דור אנוש וסבירות בעבודה זהה שחדרשו.

13 ע"י מ"א ב. ד. 14 שם א. ג. יי – יז. 15 כי באבן עזרא (פסוק ג).

חזקוני נמי: ואבראה מברכיך. והדר נקט ומקלין א/or. ומקלין, לשון
 יהיד למדרך שمبرיכין מרובי על המקללים. ובברכו, משקל רפה,
 לשון מביך ומבריכך¹⁰. ככלומר בך יתעכטו משפחות שר הארץ
 ולא תהשב כנכי וגור בינויהם. ולפיכך כתוב כאן: משפחות
 האדמה.

(ד) וילך אותו לוט, לפי שהרן אביו מת בדור כסדרם בгал אברם
 אחיו כמו שאמרו רבותינו¹¹. היה לו לוט בבן בית. ואברם בן
 חמיש ושביעים שנה, מנה הכתוב שנויותו למד שעדרין אביו
 קיים¹². בצתתו מחרן, פעם שנייה¹³, כדייאתא בסדר עולם¹⁴: חז
 לחرون ועשה שם חמיש שנים, כדכתיב: ואברם בן חמיש שנים
 ושביעים שנה בצתתו מחרן.

(ה) ואת לוט בן אחיו, לוט אחיה של שרה היה, כדכתיב: ואת
 לוט בן הרן (לעיל יא לא) וכתיב בחרן: אבי מלכה ואבי יסכה
(שם קט). ואמרו רבותינו¹⁵: יסכה זו שרה. ואת הנפש אשר עשו,
 אמרין במשמעותו דתנא דבר אליהו¹⁶: כאן מתחילה מתן תורה,
 והתרגום ראייה¹⁷.

10 רש"ב. 11 ביד לך, יט. 12 שהרי כתיב ואברם בן חמיש ושביעים
 שנה בצתתו מחרן, והרח בן שביעים שנה הורו כשובל אברם, הרי קמיה להרחה כשצאי
 אברם מהרן, עניין נשאר מישטורו הרה שהוא מות בן מאורים והמש שנה, נשארו ששים
 שנה) וכוי (רש"י סוף פ' נה). וכברכו שור: "ולודיע שערין הה בכו ולו לא חס
 לאחכח אביו ולא לשום דבר אל לורי אחר מזוהמי של הקב"ה". 13 ע"י מ"ס
 ע"ז ט. א. 14 פרק א. 15 מגילה יד. א. 16 ע"ז ט. א. 17 וית
 נפשטה דשעבידו לאורייתא.

בראשית יב ל' ל'

קנג

ונתנו לארצה בגען: ויעבר אברהם באָרֶץ עד מקומ שכם עד אלון

ו. ונעבר אברהם באנוע, עד אחר שכם, עד מישורי מורה, וכגענהה בכאן

מורה והגענו אָוּ בָּרֶץ: וירא יהוה אֱלֹהִים ויאמר לזרעך את-

בארעה: ז. ואתג'לי ייְלָאָבָרָם, ואמר, לבנה, אפין

(ז) וייעבר אברהם בארץ, נכנס¹⁵ לתוכה¹⁶, עד מקום שכם רשי¹⁷

להתפלל על בני יעקב כשיבאו להלחם בשכם¹⁸. אלון מורה, הואר שכם¹⁹, הראהו הגר גיזים והר עיבל שם קבלו ישואל עליהם שבועת התורה. והגעני או בארץ, היה הולך וכובש את ארץ ישראאל מזרעו של שם, שבחלקו של שם נפה כשלק נח את הארץ לבני, שנאמר: ומלי צדק מלך שלם (להלן יד יח)²⁰, לפיכך: ויאמר ה' אל אברהם לודרך את הארץ הזאת (פסוק ז). עדת אני להזירה לבני שם מזרעו של שם.

(ז) ובין שם מזבח, על בשורת הזרע עעל בשורת ארץ ישראל²¹. ז לא שעבר מקעה כל קעה בפיrosis הערכה בכל מקום,adam בן "האץ" מביע ליה ראי". 16 יג: בחובה. 17 בד"ר: שעתרין ליבנס לשכם, ועי' תורה שלמה אתך דה שמביא מחרשה אגדה. 18 סוטה לב. א. 19 ועיין רש"י שם דהוא שם בן זה. 20 ביד לט. ז.

(ז) גם זה⁴ המקום שכם, מהה קראו כן, כי שכם לא היה בימי רabhängig⁵. אלון. כמו אלה, והם עצים, ו"א שדה, כמו איל פארן יד (ז). מורה. י"א שהוא ממרא בעל ברית אברהם. ויתכן שהוא אחר. והוא אלון מורה שם מקום. והגעני או בארץ. יתכן שארץ כנען חפשה כנען מיד אחר. ואם אייננו קنى לוסדר. והמשיכיל יdom. (ז) וירא ד'. בדרכ נכואה⁷, והמלחה מבני נפעל, והנוח הנעלם בין היור' והרי' שתחת הדשג, הרاوي להיות בר"ש להתבלע נון⁸ כמו שאמר על אור כדשים (יא. כו). 5 נקרה על שם בן חומו. 6 סוד זה הכלול בסוד השנים עשר (דברים א. ב). 7 לא הראות גשימות.

(ז) וייעבר אברהם... עד מקום שכם, ר"ל עד גבול שכם, אויל אלה רדי⁹ המקומות שזכר, הם בהכנים אדם לארץ כנען בבוואר מוחרן, ובא עד שכם וישב שם ואחר כן עד אלון מורה. ובדרשו⁹, כי ראה בנכואה כי בשכם יוננו את דינה ובני יעקב יעשנו נקמה בגין שכם והתפלל שם לאל שיצילם מהערם אשר סביבותיהם ושם האל תפלתו כמו שאמר: ויהיחת אליהם על וגוי (לה) ה. עד אלון מורה, ראה שם יקבלו ישראל עליהם התורה לקיימה בברוך-וארור, כמו שנאמר אצל אלוני מורה (דברים יא. ל), והתפלל עליהם לאל שיטה את לבם לטובה ויקבלו עליהם התורה בשבועה. אלון ואלוני פירוש מישור תרגומו, ו"מורה" שם אדם, נקרה המישור ההוא על שמו. והגעני או בארץ, כי אלה המקומות היו לכגעני שהוא משבע האומות. כמו שתוכב: בארץ הכנעני היישב בעובקה (שם). ומה שאמר אז בארץ, להודיע מעשה האל ורצוינו לאויהבו, כי אברהם היה עובר בארץ עם מקנה רב מאד והוא ווועס במרעה הארץ בכל מקום שהיה עובר שם ובבעל מקומות המרעה לא היו אומרים לו דבר וזה היה דבר גדול ומעשה נס מאת האל, והכיר אברהם בזה כי היה מקרים לו האלה שיעורו בברכה. ושפרשיט¹⁰ כי אמר אז בארץ להודיע כי מתחללה לא הייתה לו הארץ אלא לבני שם והגעני כבשה מבני שם, והעד לועת רשותי זל¹¹ ומלכי צדק מלך שלם (להלן יד יח) שאמרו¹² שהוא שם בנח ואם כן יירושלם לא כבשה הכנעני עדים. (ז) וירא ה' אל אברהם, שם באלו מורה נראה אליו להודיע כי היא הארץ שאמר לו שיראהו. ויאמר לודרך אתן, אף על פי שהזאתך ארץ מולדתך להושיבך בארץ זאת, לא אמרתי

9 מובא ברש"י, ע"ש. 10 רשי. 11 עי' רש"י תורה שלמה קח. 12 עי' רש"י שם

רש"ג (ז) וייעבר, סייר. אלון, שטח נתעים.

רמב"ן¹³ בכל הפרשיות הבאות בענין מקום שכם. אומר לך כל תחין אותו הוציארו ובותינו בדרך יצחק ויעקב, והוא ענן גדול סמן לבנים, ולין יארכו החטומים¹⁷ בספר המסעות וחפירת הבארות ושאר המקרים. ויחשוב החשוב בהם כאלו הם דברים מיותרים אין בהם תועלת, וכולם באים ללמד על העתיד, כי כאשר יבוא המקרה לנכיא¹⁸ משלשת האבות יתובן ממנו הדבר הנגזר לבא לרועו. ודע כי כל גזירות עירון¹⁹ כאשר תצא מכך גוראה אל פרעל דמיון תהיה הגורה מתקימת על כל פנים. ולין עשו הנכאים²⁰ מעשה בנכאות כמאמר ירמיהו שזו לבורך והיה ככלוחך לקרו את דברי הספר הזה קשור עליוaban והשלכתו אל תוך פרת ואמרת כהה תשקע בבול וגוי²¹ (ירמיה נא סג'ס'). וכן ענן אלישע בהניחו זורעו על הקשת, ויאמר אלישע יירה ויר ויאמר ח' תשועה לה' וח' תשועה באדם (מ"ב ג. ז). ונאמר שם ויקצוף עליו איש האלים ויאמר להחות חמוץ או שעםיים או היכית את אדם עדalla ועתה שלש פעמים תבה את ארם (שם יט). ולפיכך החזיק הקב"ה את אברהם בארץ ועשה לו דמיונות בכל העתיד להעתות בוראו, והבן זה. ואני מתחילה לפresher העניינים בפרט בפסוקים בעוזרת השם. וייעבר אברהם בארץ עד מקום שכם, היא עיר שכם כן זה שם המkosם ההוא, ושכם בן חמור על בני יעקב כשביוואן השדה עצבים, וככון הוא. ואני מוסיף כי החזיק אברהם במקום ההוא תחלה, וקדום שנתן לו את 16 מתהומה לך לך. ט: סימן נתן לו הקב"ה לאברהם שכל מה שארע לו אירע לבני. 17 ע"פ צי' ורakaneti (א. ב), ובס"ש: בכחוכם. 18 שם: לא ריבאל. ד. ז. 19 ריבאל. ד. ז. 20 כי כל הדברים צירלים בהזאה מה לשמשו ההיוט אהחים בהערם (אוור הלובש לוקראות א. ב). 21 רוש להערר כי זה אמר לרשות ולא לבורך. אם לא שמתלט שג' זיהיה ככלוחך וכור' היה כתוב במילוי. שרומי' צעה לבורך לכתוב גם את זה. אחר כך מצאתי שהח' מגיה שצ'ל': לשיטה. ואולם בכ"ז איתא לבורך. וצ'ל כנ"ל.

חזקוני (ז) עד מקום שכם, שהרי באותו הפרק לא הייתה שם עיר בנזיה והמוקם. עד אלון מורה. פרש"י הראהו היר גודים והר עיבל. כדברם בפ' ראה: אצל אלוני מורה (דברים יא. ל). ואלון מורה ואלוני מורה חד הוא. והגעני או בארץ. פרש"י¹⁸: הולך וכובש ארץ ישראל מזרעו של שם וכור'. לפי שחם אביו גודל שנחיתם משם דורו. ועוד פרש"י: בחלקו של שם נפה הארץ כשלק נח ור' זו²⁰: שהרי בפרשת שלח¹⁹ ובפרשת עקב²⁰ פרש"י עצמו שחם בנה חבורן לבנו כנען. א"כ משמע שארץ כנען נפה לחלקו של חס²¹. אלא יש לומר שמה שפרש רשי²¹ כאן שהיה כובש את א"י מזרעו של שם. שמא הינו במקצת ארץ ישראל ולא בכולה 18 פרש"י, בן נחן ע"פ צי' ובס"ש: "שיהיה". 19 במדור ג. ב. כב 20 דברים ז. ג. 21 "חט". בכ"ז: "שם". והגנו כבדופס.

ספרנו (ז) וייעבר אברהם בארץ. לא התעכב במקומות ממנה עד שנראתה אליו האל יתבורך כאשר יudo באמרו "אל הארץ אשר ארך" (פס' א).

(3)

Printed from The Online Responsa Project
(ויעבר אברהם בארץ)

בראשית פרשת לך לך פרק יב

מופע ראשון: אשותו ואות לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת קנייש אשור עשו בחרן וניצאו ללבת הארץ כנעת ניבאי הארץ בתקע: (ז) **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני או בארץ:** (ז) נראה ילקק אל אברהם ויאמר לזרעך אמן את הארץ הזוית ניבן שם מזבם לילוק ...

משנה מסכת סותה פרק ז

מופע ראשון: אל הר גרייזים ואל הר עיבל שבשומרון שבעצם שכם מורה שנאמר (שם י"א) הלא מה עבר הירדן וגוי ולהלן הוא אומר (בראשית י"ב) **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה האמור להלן שכם אף אלון מורה האמור כאן שכם ששה שבטים עלו בראש ...**

תלמיד בבל מסכת סותה פרק ז - אלו נאמרין

מופע ראשון: הירדן, ובאו אל הר גרייזים ואל הר עibal שבשומרון שבעצם שכם אלוני מורה, שנאמר: דהלא מה עבר הירדן וגוי, ולהלן הוא אומר: **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה,** מה אלון מורה האמור להלן - שכם, אף אלון מורה האמור כאן - שכם. ששה שבטים עלו בראש ...

תלמיד ירושלמי (וילנא) מסכת סותה פרק ז

מופע ראשון: ובאו להר גרייזים ולהר עibal שבשומרון שבעצם אצל אלוני מורה שנאמר [שם יא] הלא מה עבר הירדן ולהלן הוא אומר [בראשית יב ו] **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה מה האلون מורה להלן שכם אף אלון מורה האמור כאן שכם: גם הלא מה עבר ...**

תלמיד ירושלמי (ונציה) מסכת סותה פרק ז

מופע ראשון: כיצד כיוון שעברו ישראל את הירדן ובאו להר גרייזים ולהר עibal שבשומרון שבעצם אצל אלוני מורה שנאמר הלא מה עבר הירדן ולהלן הוא אומר **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה מה האلون מורה להלן שכם אף אלון מורה האמור כאן שכם / מ"ד / ד' ששה שבטים ...**

מדרש תנאים לדברים פרק יא

מופע ראשון: בא' הכל הי בע' אלו הר גרייזים והר עibal שיושבין בהן כתויים: מול הגלגל הסמוך לגילג: אצל אלוני מורה ולהלן הוא אומר (בר' יב ו) **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה מה האמור להלן שכם אף אלוני מורה האמור כאן שכם:** אמר ר' אליעזר ביר' יוסי ...

בראשית רבבה (תיאודור-אלבק) פרשת לך לך פרשה לט

מופע ראשון: שכלי מי שמקרב את הגוי כילו בראו, ויאמר שעשו, למה שעשו, אמר ר' חוניה אברהם היה מגיר את האנשים ושירה את הנשים. (ז) **ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם וגו' (והכנעני או בארץ) עד עכשו נתבקש להם זכותה בארץ:** (ז) [וירא י"י אל אברהם ויאמר לזרעך את הארץ הזאת ...]

מדרש לימדנו (מאן) ילקוט תלמוד תורה - בראשית אותן ס

מופע ראשון: מדרש לימדנו (מאן) ילקוט תלמוד תורה - בראשית אותן סדר ל"ה, ע"א (לבר' י"ב, ו). **ויעבר אברהם בארץ, עד עכשו נתבקש להם זכות הארץ.** ד"א **ויעבר אברהם בארץ, מלמד שהיה מסבב ומעיין במתנה שהנחילו הב"ה.** לימדנו. עד מקום שכם, עד מקום ראש הגבוליין. והכנעני או בארץ, מלמד שהיה הכנעני רואה ...

9. פסיקתא זוטרתא (לקה טוב) דברים פרשת ראה

מופע ראשון: יה עמוד א] הלא המה בעבר הירדן. מעבר הירדן ואילך דברי ר' יהודה. אחרי דרך מבוא המשם. מקום שהמה זורתה. ולהלן הוא אומר (בראשית יב) ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם. מה אילון מורה האמור להלן שגם שם אף האמור כאן שם וכוכי מפורש במסכת סוטה: כי אתם עוברים את הירדן. ...

10. בראשית רבתי פרשת לך לך

מופע ראשון: אלהי יצחק, ואגדלה שמק זה שאומרים אלהי יעקב. יכול היה חותמן בכלן, ת"ל והוא ברכה בר חותמן מגן אברהם ולא בהם. יב, ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם [שם]. שהטה שכמו לקבל עליו גזרת המקום. עד אלון מורה. שהיה מורה לכל בא עולם לקבל אלהותו של הב"ה עליהם. והכני עוז ...

11. ילקוט שמעוני תורה פרשת לך לך

מופע ראשון: בחרן [יב, ה] גmiriy בהיא שעתא אברהם בר חמישין ותרתין שניין הוה וכי מעיינת מואת הנפש עד מתן תורה תמא"ה הוי: [רמז סז] ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם [יב, ו] עד עכשי נתקבש להם זכות הארץ, וירא ה' אל אברהם ויאמר לזרעך אתון [יב, ז] שלא בנה מזבח אלא ...

12. זהה חדש כרך א (תורה) פרשת לך לך

מופע ראשון: אחיו משותף ונדבר עם הגות. ואת כל רכושם אשר רכשו אלו מעשיהם. ויצאו לכת ארצה כנען כולם מדובקים ללכת בהבלי העולם הולכים אחרי בעצם והרהורם. ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה בכל מקום שהוא מתואה הנשמה עמו. והכני עוז בארץ זו התאהו שהיא לבקה בגוף. כיוון שפוקד ...

13. רשי' בראשית פרשת לך לך פרק יב

מופע ראשון: שקנו להם, כמו (שם לא א) עשה את כל הכבוד הזה, (במדבר כד יח) וישראל עשה חיל, לשון קונה וכונס: (ו) ויעבר אברהם בארץ - נכנסה לתוכה: עד מקום שכם - להתפלל על בני יעקב כשיבאו להלחם בשכם: אלון מורה - הוא שכם, הראו הר גרייזים והר עיבלי שם ...

14. דברי הדוד בראשית פרשת ויצא - וישלח פרק לב

מופע ראשון: בכלל, ועל זה נותן טעם למה: (כד) [את אשר לו] עשה עצמו כגשר. נראה פירוש העניין: שמתחלת עבר את מעבר יבך כמו: ויעבר אברהם בארץ 25 דפירים"י נכנס לתוכה, ה"נ נכנס להعبر ועמד שם באמצעות הנהל על המעבר, ונintel משפה זה והנינה לשפה אחרת ילדיו וכל מטלטליו: (כה) [ויתר יעקב] ...

15. אלשיך בראשית פרשת לך לך פרק יב

מופע ראשון: איזו ארץ הייתה, עם כל זה נתן בלבו האמת ומאליו מתחילה ויצאו לכת ארץ כנען, וכן היה מאותו יתרוך כי ויבאו ארץ כנען: ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכני עוז בארץ. וירא ה' אל אברהם ויאמר ה' אל אברהם לך לך הזאת ויבן שם מזבח לוי הנראה ...

16. אלשיך איוב פרק מב

מופע ראשון: לך כתבנו, כי אברהם בחוץ לארץ היה שומע קול ה' אך לא היה רואה מראה, וזה ויאמר ה' אל אברהם לך לך, אך כאשר ויעבר אברהם בארץ אז וירא ה' אל אברהם, וע"ד זה יאמר איוב טוב לי כי עונתי ביסורין, כי בתחלת השמע אז שמעתי ולא הייתה זוכה ...

17. ר' יוסף בכור שור בראשית פרשת לך לך פרק יב

מופע ראשון: כאשר אמר טוב - הדבר, אשלחה בשבילו המותר, ואם לאו אהזר, אלא הכל הוליך עמו, כי היה בטוח בהקב"ה שהוא אומד וועשה. (ו) ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם וגוי כי היה הולך וממתין שיבא דבר מאת הקב"ה כמו שאמר "אל הארץ אשר אריך" ולא בא עד שבא למקום שכם, כי ...

18. חנתן והקבלה בראשית פרשת לך לך פרק יב